

3. Tretjič, trdi, da pri oceni škode v nasprotju s členom 3(7) temeljne protidampinške uredbe niso bili upoštevani dejavniki, ki so pretrgali vzročno zvezo med domnevno škodo in domnevnim dampinškim izvozom.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Aceitera General Deheza proti Svetu

(Zadeva T-115/14)

(2014/C 112/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentina) (zastopnika: J. F. Bellis in R. Luff, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, str. 2), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji dejanskega stanja, s tem da sta ugotovili, da je prišlo do izkrivljanja cen soje in sojinega olja, ki upravičuje uporabo člena 2(5), drugi pododstavek, temeljne protidampinške uredbe ⁽¹⁾.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da se člen 2(5), drugi odstavek, temeljne protidampinške uredbe, kot ga razlagata instituciji v tej zadevi, ne sme uporabiti za uvoz iz države članice STO, ker ni skladen s Protidampinškim sporazumom STO.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da ocena škode ne upošteva dejavnikov, zaradi katerih se vzročna zveza med zatrjevano škodo in zatrjevanim dampinškim uvozom prekine, zaradi česar krši člen 3(7) temeljne protidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009 L 343, str. 51).

Tožba, vložena 18. februarja 2014 – PT Ciliandra Perkasa proti Svetu

(Zadeva T-120/14)

(2014/C 112/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: PT Ciliandra Perkasa (Zahodna Jakarta, Indonezija) (zastopnika: F. Graafsma in J. Cornelis, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, str. 2), v delu v katerem je bila tožeči stranki naložena protidampinška dajatev, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Tožeča stranka trdi, da sta Svet in Komisija (v nadaljevanju: instituciji) sta napravila očitno napako pri presoji, ker sta ugotovila, da so nabavne cene surovega palmovega olja izkrivljene. Natančneje, instituciji nista upoštevali, da je tožeča stranka proizvajalec biodizla, ki je vertikalno popolnoma integriran, in da zaradi tega nanj sistem diferenciranih izvoznih davkov nima zatrjevanih učinkov. Poleg tega sta instituciji storili očitno napako pri presoji, (1) ker nista ugotovili, da so tožeča stranka in z njo povezani dobavitelji en gospodarski subjekt za vse praktične in tudi pravne namene, in (2) ker sta ugotovili, da cene, po katerih tožeča stranka nabavlja surovo palmovo olje od povezanih družb, niso tržne.
2. Drugi tožbeni razlog: Tožeča stranka navaja, da Protidampinški sporazum STO ne dovoli prilagoditve stroškov zgolj iz razloga, da so ti nižji kot na drugih trgih ali da so „izkrivljeni“ zaradi posega vlade. Razglasiti bi bilo torej treba neuporabljenost člena 2(5) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, v nadaljevanju: temeljna uredba) v delu, v katerem omogoča tako prilagoditev.
3. Tretji tožbeni razlog: Tožeča stranka navaja, da je bil s prilagoditvijo stroškov surovega palmovega olja v tem primeru kršen člen 2(5) temeljne uredbe. Natančneje, tožeča stranka navaja to:
 - dokazov, potrebnih za ugotovitev, da so cene surovega palmovega olja na indonezijskem trgu izkrivljene, ni tako da sta instituciji s tem, da sta ugotovili, da so cene CPO na indonezijskem trgu izkrivljene, storili očitno napako pri presoji;
 - s tem ko sta instituciji za prilagoditev stroškov uporabili referenčno izvozno ceno (ceno HPE), ti instituciji stroškov nista prilagodili na „razumni osnovi“, kot to zahteva člen 2(5) temeljne uredbe, in/ali na podlagi „virov, na katere tako izkrivljanje ne vpliva“, in
 - člen 2(5) temeljne uredbe ne dopušča prilagoditve stroškov kadar so cene enostavno in domnevno „nizke“.
4. Četrty tožbeni razlog: Tožeča stranka trdi, da pri določanju razumne profitne marže Svet ni ravnal v skladu s pravno obveznostjo, ki izhaja iz člena 2(6)(c) temeljne uredbe. Ta člen določa, da znesek razumnega profita ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na notranjem trgu države porekla.
5. Peti tožbeni razlog: Tožeča stranka navaja, da instituciji nista preučili informacij in argumentov, ki jih je tožeča stranka predložila v preiskavi. S tem nista kršili le njune dolžnosti skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja – s tem da nista skrbno in nepristransko preučili vseh upoštevanih dokazov, ki so jima bili predloženi – ampak sta ravnali tudi v nasprotju z dolžnostjo iz člena 20(5) temeljne uredbe in v nasprotju z obveznostjo obrazložitve iz člena 253 PES (člen 296 PDEU).